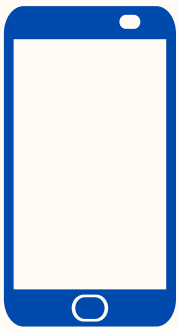

Programer

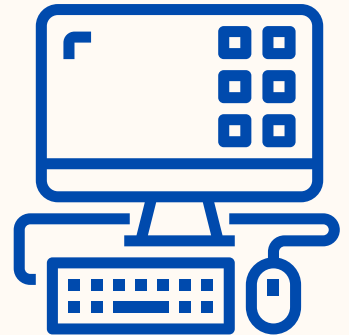
Žiga Besal

Sem Žiga Besal, velik ljubitelj tehnike in tehnologije, hkrati pa tudi programer. Z računalnikom se poznam že od malih nog, prvo vrstico kode pa sem spisal v osnovni šoli, pri 13ih letih.

Takrat sem se začel ukvarjati s programiranjem ljubiteljsko, kot hobi. Hitro sem dobil prve, manjše delovne ponudbe in s tem začel pridobivati dodatno znanje in veščine. Povpraševanje na trgu po tem znanju je bilo veliko. Ker me je to področje vedno bolj zanimalo in sem hotel pridobiti še več znanja, sem se vpisal na Šolski center Novo mesto, program tehnik računalništva. Svoje znanje sem zahvaljujoč super profesorjem, mentorjem, sošolcem s podobnimi interesi in izvenšolskimi projekti spravil na precej višjo raven, hkrati pa sem ga tudi razširil. Vse bolj so mi bili domači različni načini razvijanja programske opreme, razvoj spletnih strani, upravljanje mikrokrmilnikov, pisanje skript. Na koncu sem se usmeril v specializacijo za razvoj mobilnih aplikacij.

In naslednji korak je bil seveda študij na faksu, kajne? Ne, pa ne v mojem primeru. Imel sem željo po pridobivanju znanja na praktičnih primerih, znotraj same industrije in ne izven nje. Faks sem takrat videl kot nekaj, kar bi mi vzelo ogromno časa, ki bi ga lahko bolje izkoristil. Želel sem čim več znanja, izkušenj in kompetenc, ne pa »papir o šoli«. Da pojasnim, faks ni slaba izbira, ravno nasprotno, objektivno je zelo dobra izbira. Če pa sam pri sebi veš kaj hočeš, kaj delaš in kaj tvegaš ter se ti zdi to še vedno pravilna odločitev, potem po vsej verjetnosti tudi to je.

Zavedal sem se, da sem s to odločitvijo sprejel veliko odgovornost. Takoj po srednji šoli sem se moral preseliti od staršev, najti meni ustrezno delo, ki mi bo pokrilo vse življenjske stroške, hkrati pa še redno nadgrajevati svoje znanje in izkušnje. Hitro sem ugotovil, da je konkurenca na trgu relativno velika, tehnologija se stalno spreminja in razvija. Če zaspíš, če nisi v toku, hitro izpadeš. To sicer v praksi ni pomenilo, da je potrebno delati nadnormno število ur ter opustiti socialno življenje. Nikakor. Sem pa spoznal, da moram biti radoveden in maksimalno aktiven in s tem je 80 % dela že opravljenega. Učenje s pristnim zanimanjem ni učenje »pod prisilo«.

Največje napredke pri svojem znanju, največ izkušenj, sem dosegel in dobil ob pomoči mentorjev in izkušenih sodelavcev. Mislim, da je zelo pomembno, da se vedno obkrožiš z ljudmi, ki so veliko bolj izkušeni in veščji od tebe, saj se tako največ naučiš. Druga pomembna zadeva pa je, da se med temi ljudmi v delovnem okolju dobro počutiš. Da se vsak dan vračaš na delo z veseljem in zagnanostjo. To mogoče ne bo vedno podjetje, ki je najbližje tvojemu stanovanju, niti ne nujno delo, ki bo najbolje plačano. Ampak iz mojih izkušenj lahko povem, da je delo v timu, kjer je vsak dobro sprejet izrednega pomena.

Programer

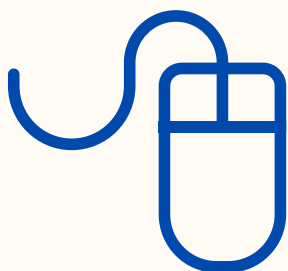
Žiga Besal

V tem času sem razvijal različne mobilne aplikacije, manjše in večje, za različne platforme. Delal sem v velikih in malih ekipah, včasih celo sam. Kot programer lahko delaš individualno, ni pa to pravilo. Razvoj programske opreme je lahko presenetljivo skupinsko delo, kar je super. In meni je to zelo ustrezalo. Razumem programerje, ki najbolje delujejo sami. Obstajajo podjetja, ki to razumejo ter spoštujejo, delo prilagodijo. Mislim pa, da se lahko tako, še zlasti na začetku kariere, prikrajšaš za določeno znanje oz. prideš do njega po daljši poti, kot če delaš v timu.

Kar mi je še posebej všeč pri mojem delu je fleksibilnost glede lokacije opravljanja dela. Delo lahko opravljam kjerkoli. V današnjem času epidemije se je to izkazalo kot posebna prednost. Kot programer (običajno) potrebuješ za delo samo računalnik in internetno povezavo. To pa je dandanes na voljo tako v pisarni kot tudi doma in pravzaprav kjerkoli na svetu. To prednost mojega dela sem že večkrat izkoristil. Odhajal sem na potovanja v tujino in istočasno nemoteno opravljal svoje delo.

Vsem, ki bi se radi naučili programirati ali poskusiti, da bi videli, če jim to delo ustreza, priporočam, da si poiščejo gradivo na internetu. Ogromno spletnih strani in video posnetkov obstaja. Ponujene so vam brezplačne vaje, razlage na različnih nivojih. Alternativna možnost pa je tudi vpis na tečaj programiranja.

In kaj je bila moja motivacija skozi ves ta čas? Kaj je cilj, ki ga še vedno lovim? Da sem vesel. Da me delo, ljudje s katerimi sodelujem in okolje, v katerem delam, osrečujejo. V tem trenutku je to seveda programiranje. Zdi se mi, da bo ta naveza še nekaj časa trajala. Hkrati pa se zavedam, da ni nujno, da bo to edino moje delo. Interesi ljudi se skozi čas spreminjajo, zato je smiselno, da se z njimi tudi delo, ki ga opravljam. Delo zapolnjuje velik del našega življenja, zato je pomembno, da nam čim bolj ustreza in je za nas prijetno. In to velja za programiranje oz. za katerokoli drugo delo.